

„Štajerc“ izhaja vsaki
pelek datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Naročnina velja za Av-
strijo; za celo leto
3 krome, za pol in četrt
leta razmerno; za Ogr-
sko 4 K 50 vin. za celo
leto; za Nemčijo stane
za celo leto 5 kron, za
Ameriko pa 6 kron; za
drugo inozemstvo se
računi naročnino z ozi-
rom na visokost pošt-
nine. Naročnino je pla-
čati naprej. Posamezne
štev. se prodajajo po 6 v.
Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
stopje štev. 3.



Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!

„Kmečki stan, srečen stan!“

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastonj, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (inseratov) je
za celo stran K 80, za
1/2 strani K 40, za 1/4
strani K 20, za 1/8
strani K 10, za 1/16
strani K 5, za 1/32
strani K 250, za 1/64
strani K 1. — Pri več-
kratnem oznanilu se
cena primerno zniža.

Štev. 23.

V Ptuj v nedeljo dne 9. junija 1912.

XIII. letnik.

Bič . . .

Bilo je že pred nekaj leti, ko se je komaj
porojeni „Stajerc“ šele pričel razvijati, ko je
divja gonja prijateljev teme šele zaprčela, ko je
ljudstvo prestrašeno gledalo na boj, ki je hi-
poma z vso besnostjo nastopal . . . bilo je v
prvih časih našega gibanja, ko so se začele
prvič oistre a opravičene besede proti hinavskemu
in izkoriščevalnemu prvaštvu . . .

Lepi časi so to bili, ko so vrgli naši možje
pogumno vprašanje med široke sloje slovenskega
ljudstva: — ali je res, da je in mora biti
vogo ljudstvo le molzna krava v roki brezvest-
nega, z debelimi lažmi napitanega in z done-
nimi frazami ovenčane „narodnjaštva“? . . .
Kako so naši nasprotniki takrat zacvilili, kako
so se potuhili pod — bičem našega
„Stajerca“, ki je pričel z robato kmetško
besedo resnično oznanjevati! Ej, kako so kričali
naš temni sovražniki, kakor nočno ptičje, ki
bdi prestrašeno pred prvim jutranjim žarkom
čistega solca . . .

„In takrat, v teh lepah časih komaj začetega
polnega našega boja, povedal nam je sloven-
ski pirosti kmet odkrito, v njegovem poštenem
srca porojeno besedo: „Stajerc“, ti si
bič, ti si bič za nasprotnike ljudstva, ti si
bič za izsesalce in pijavke, ti si bič za vse
tiste, ki hočejo z lepimi besedami nadomestiti
trpljenje postenega dela in z lepimi pesni pri-
kriti kile lakote, — „Stajerc“, ti si bič
za sovražnike ljudstva . . .

Tako približno nam je pisal takrat kmet,
navadni kmet, slovenski kmet, ki je ob plugu
sirel in resnično kakor Boga spoštoval!

Mi pa smo sprejeli ta naslov z veseljem.
Kar pride iz nepokvarjene ljudske duše, iz res-
nične ljudske duše, je resnično in jasno. Ej,
„Stajerc“ je bič, — za tiste, ki že skozi
desetletja „rešujejo“ slovensko ljudstvo in ki
poročajo v kljub temu vedno večjo revščino
tega ljudstva! „Stajerc“ je bič za farizeje, ki
vedno kričijo, da je „vera v nevarnosti“, med-
tem ko sami na temeljne nauke te vere plju-
jejo, — ki prepevajo dan in noč vseslovenske
pesni, medtem ko je njih pogled edino na last-
ni žep obrnjen . . . „Stajerc“ je bič za vse
tiste, ki zidajo na neizobrazbo vbolega ljudstva
in ki hočejo s par besedi spremeniti „belo“ v
„rmo“, izsesati zadnje kapljice krvi iz žile ljud-
stva . . . Res je, res, — „Stajerc“ je
bič, — a ta bič je bil in je še danes po-
treben!!! Kajti ljudstvo ni in ne sme biti
le igrača, ljudstvo ni le orodje v roki posamez-
nikov, — ljudstvo je božje stvar-
stvo in kdor ubija ljudstvo, ta se zoperstavlja
božanski volji! . . . „Stajerc“ je bič, ki
odganja pijavke in vampirje od
ljudstva, ki šviga okoli ušes tistih, kateri si
brez vsake pravice domišljajo, da so poklicani
voditelji ljudstva, — „Stajerc“ je orodje, s ka-
terim se vsi stanovi našega ljudstva branijo
krivici . . .

V zadnjem času divja zopet posebno huda
gonja proti „Stajercu.“ Vse, „kar leze in gre“
v slovenski politiki, vse se zaletava po maniri

brenceljev in komarjev v naš list in v našo
stranko. Pri temu je le eno smešno: naši na-
sprotniki vedno trdijo, da je „Stajerc“ le „gla-
silo šnopsarjev“, da ga nikdo ne čita, nego
Straschill-Hutterjevi gostje, da je „brez vsacega
pomena“ itd. itd. Za Boga, zakaj pa potem
„Stajerca“ na miru ne pustite, velepomembni
naši nasprotniki?! Kar je „brez pomena“, to
se pusti vendar pri miru . . . A prvaški gospo-
dje si zamanj sami trosijo pesek v oči, —
„Stajerc“ je tukaj, „Stajerca“ se mora vpo-
števati, — „Stajerc“ je bič in ta naslov naj
resnice in zato se ne boji prav nobenih
groženj. Napredni „štajercijanski
bič se ne boji prvaške slame . . .

Torej — „Stajerc“ je bič in ta naslov naj
mu ostane. A „Stajerc“ ne podira in uničuje
samo, temveč tudi — zida. „Stajerc“ ima en
jasni program: **vdomačiti hoče zopet razmere,**
v katerih bodejo **Slovenci in Nemci mirno,**
srečno in veselo skupaj živeli!

Tako stoji ta stvar! Bič, ostri bič je naš
„Stajerc“, ali koristni delavec je tudi! Prišli
bodejo časi, ko se bode pridno delo „Stajerca“
bolj spoštovalo nego doslej. Kajti — mi gre-
mo naprej!

Zobna kréma
KALODONT
Ustna voda 40

Madžaronska pod vlado železne roke.

V zadnjem času so postale razmere v ogr-
ski politiki zopet zanimivejše; pa ne samo zato,
ker so zadobile naravnost betijarske oblike,
marveč tudi radi tega, ker se čuti posledice te
ogrške politike tudi v tostranski državni polo-
vici. Gré se, kakor znano, za novo vojno
preosnovno, ki bi glede armade mnogo spre-
menila in ki mora biti v ogrski kakor v av-
strijski državni zbornici sprejeta. Doslej se ni
vladi posrečilo te vojne preosnove pod streho
spraviti. Vsled tega tudi še letos nismo imeli
vojaških naborov. V ogrski državni zbornici so
se protivladini poslanci — znana Košutova in
Juštova klika — združili, da preprečijo z vsemi
sredstvi sprejetje te postave. Dalje časa sem že
so delali obstrukcijo. Naposled, ko so se vsa
pogajanja izjalovila, ko so delavci priredili splošni
štrajk in je tekla ljudska kri na tlaku v Bu-
dimpešti, postavila se je vlada na stališče abso-
lutne sile. Pomagač ji je bil pri temu najbrutalnejši
madžarski politik, znani Tisza, ki je
kot državnozbornski predsednik ednostavno zada-
vil postavo in ustavo in kakor srednjeveški
satrap s smehom pljunil na tisto, kar so doslej
imenovali „ustavno zajamčeno pravico.“ Gotovo,
komedija v državni zbornici v Budimpešti se je
morala končati. Ali postopanje Tisze bide vsaki
pravici v obraz in mož je na vsak način pri-

mernejši za „šinterja“ ali krvnika, nego za
političnega voditelja.

Tako je bila vojna preosnova sprejeta s
silo in proti postavi . . . V velikanskem viharju
v državni zbornici je Tisza ednostavno poklical
120 mož policajev v dvorano in ti so nesli enega
obstrukcionističnega poslanca za drugim na
cesto. Kakor sitne in nadležne pijance iz pred-
mestnega pajzeljna, tako so metali „ljudske za-
stopnike“ iz državne zbornice . . . In sredi v
tej razburjenosti je vladi pokorna večina spre-
jela vojno preosnovo . . . Budimpešta in cela
dežela pa je pripravljena na krvave boje. Oblast
je proglasila, da bodejo vojaki takoj streljali,
ako bi se pričeli poulični izgredi. Socialisti pri-
pravljajo baje zopet generalni štrajk. Nasilje
rodi protinasilje . . .

Zalostna in osramočena stoji Ogrska danes
pred vso kulturno Evropo. To je dežela tistih
„vitezkih“ Madžarov, ki ne morejo niti pod
najdragocenejšo uniformo zakriti avarskega po-
koljenja. In pred temi Madžari se je toliko časa
vse klanjalo! Ti Madžari so leta in leta izko-
riščali avstrijske davkoplačevalce in postali na
naših ramenih veliki! Čas je, res je čas, da se
pomede Ogrsko od madžaronskih smeti. Ali po-
metati se ne sme s policijsko sabljo, marveč
edino — s splošno volilno pravico. Ljudstvo,
kmet, delavec, obrtnik, morajo napraviti red.
Ti morajo pognati azijske satrape, ki plešejo
po ljudskih pravicah svoj besni „čardaš“ . . .

Dopisi.

Iz Ptujске okolice. V „Slovenskem Gospo-
darju“ se bere v dopisu od Vurberga, da je
tamkaj poslanec Brenčič o svojem „delovanju“
v državnem zboru govoril. A ničesar ni in tudi
ni mogel povedati, kaj je storil in kaj je že dose-
gel; kjer do sedaj je „delal“ le za svojega brata
in to je že zastarano. Vurberčani so Brenčiču
pa odobrvali, namesto da bi ga vprašali in od
njega zahtevali odgovor, naj jim očitno in resno
dokaže, kaj je storil in kaj dosegel. Pomilo-
vanja vredni so tedaj tisti, ki so se dali tako
lepo nafarihati od njega. Le med svojimi „backi“
se zna Brenčič hrabiti, ali v državnem zboru pa
je nezmožen in ne upa ust odpreti. Najlepše bi bilo
za Brenčiča, da bi se on le zato volilecema za-
hvaljeval, da so njemu tako lepi prislužek dali,
naj jim to resnično razloži, da ima vsaki dan,
ali je lepo ali slabo vreme in, ali je v Spuhlju
ali v Ptuj u ali pa na Dunaju, po 20 K plače!
Pa zakaj? in kdo to plačuje? To je veliko vpra-
šanje in tega Brenčič tudi povedal ne bode, kjer
bi se ljudi spametovali. A prišel bode čas, ko
bode i Brenčičevi slavi odklenkalo!

Sv. Vid niže Ptuj. Popotnik sem poročal
že zadnjič o raznih pogovorih. Dotična gostilna
se mi je dopadla; šel sem zopet tja, našel zopet
več mož in slišal marsikaj novega. Najprve sem
čul, da je bil rekurz, ki so ga vložili žup-
nik, pater Peter Schiöfnigg, kmet
Kosel in šolevodja Hauptmann, odbit.
To je bilo tudi pričakovati, kajti pri volitvi se
se ni zgodila nobena napaka. G. Schosteritsch
je volitev vodil in on že vé, kaj je postavno.
Načelnik je g. Franc Verdenik, njegov namest-

nik g. Franc Pernat. Upati je, da bode ta novi šolski svet v korist dece deloval, da ne bode treba našim otrokom v mesto in na Breg v šolo hoditi in se bodejo lahko tudi tukaj nemščine priučili. Ako naši tukajšnji učitelji ne znajo nemško, pa naj grejo nazaj v Maribor se še 4 leta učiti. Tudi pater Peter se bode moral ukloniti volji davkoplačevalcev! Novi šolski svet bode moral tudi malo bolj na šolski svet gledati. Znano nam je, da je hodil sedanji šolevodja Hauptmann svoj čas v deželno šolo v Mariboru učiti se sadjereje. Pa menda si je malo naučil, ker je vrt tako zanemarjen in ni v njem drugega videti, nego salata za njegovo kuhinjo. Zakaj se pa v drugih krajih otroci mnogo več učijo? . . . V pogovorih slišal sem tudi, kakšno ljubezen ima pater Peter do sosedne občine Vareje. V Vareji so pri zadnjih občinskih volitvah zopet naprednjaki zmagali, kar pa političnemu Peterčku ni prav. Tudi tam je iztuhel rekurz in ga pustil od svojih petoliznikov podpisati. A dobil je od c. k. namestnije žalostni odgovor: Tudi ta rekurz je odklonjen. Kmetje so splošno razburjeni čez večne hujskarije kaplana Petra. Sramotno je, da kaplan predstojnika g. Zemljaka tako hudo sovraži. Pater Peter bi pač imel rad za predstojnika kakšnega nemirnega hujskača, pa ne bo šlo! Pater Peter bi menda rad imel tacega moža za predstojnika, katerega žena po celih 14 dni ni doma, kateri je Boga klel itd. A ljudje so z g. Zemljakom jako zadovoljni. Pater Peter bi moral kot duhovnik sosede v mir spravljati, pa jih še hujska. To je storil pri kmetu Alojzu Brodnjak, katerega je hujskal, da ne sme soseda Zemljaka voliti. G. kaplan, zdražbo delati, sovraštvo sejati, to pač ni poklic pravega duhovnika. A občina Vareja bode i zanaprej napredna, pa če se Peter na glavo postavi! . . . Popotnik povedal bodem še marsikaj zanimivega iz našega kraja. Z Bogom!

Popotnik in naprednjak

Selnica, dne 3. junija 1912. Naš „kobauc“ je s svojim zadnjim dopisom zadjel naravnost v sršeno gnezdo. Gospod Franjo Sagaj po domače „haužir“, bljuje v zadnjem „Narodnem listu“ ogenj in žveplo na selniške „nemškutarje“, ker so si upali mu stopiti nekoliko na prste. Mislim, da bode nas s svojo umazano čečkarijo uničil, pa povemo mu, da je Selnica stala, kakor sam piše, že stoletja in tudi seveda prej nego je burja njega zanesla v naš lepi kraj, in bo stala še zmiraj, ko od njegovega suhega

trupla ne bo duha ne sluha več. Nadalje piše, da je vesel svojih uspehov pri zadnji volitvi, ker njegova stranka ni imela ničesar zgubiti, ampak le pridobiti. Ali pa ne veste, da so v občinskem zastopni sedeli tudi že prej slovenski možje, libesalci in klerikalci, ter da je n. pr. ravno Vaš prednik zastopal prva mesta v občini ter vselej bil voljen od vseh strank, ker je deloval za napredek in občno blagostanje? Živelimo složno med seboj in nismo vedeli, da je eden ali drugi drugačnega narodnega mišljenja. Vi pa bi radi tudi zasedali ista častna mesta, pa mislite, ako sejete nemir in prepir v razne stranke, da ste tedaj itak delovali v občini blagor. Mi Vam pa svetujemo, kakor že enkrat, ako Vam v naši sredini ne ugaja, in ako niste vajeni s svojim bližnjim v miru živeti, poberite Vaše grešne kosti in pojdite od koder Vas je prinesla burja. Da je sedaj, odkar ste Vi tukaj, vse drugo „moralno propadlo“, samo Vaša stranka ne, to Vi lahko poveste otrokom, ki hodijo iz šole mimo Vas. Da ljudstvo spoštuje svoj materni jezik slovenski, to vemo misami, in tudi vemo, da spoštuje isti jezik, ki so ga učili pradedje, ne pa sedanji privandanci, kateri mislijo, da ako so kupili škaflojo Ciril-Methodovih užigalic, so že rešili slovenski narod. Nadalje Vam povemo, da nas ni sram in da nikdar nismo ploskali Vašim govorom in tudi ne bodemo. Kar se tiče naše poštenosti, za katero Vi daste cekin, Vam povemo, da ste mero o poštenju gotovo vzeli po svoji suknji. Za cekin pa, katerega Vi daste za isto, Vam svetujemo sledeče: naložite ga brzo v hranilnico in sicer takšni, katera ga bo najvišje obrestovala, kajti potrebni ste ga kakor berač krajcarja.

Selniški „nemškutarji.“

Iz Ormoža. Zopet en slučaj, kako se naša prvaška duhovščina briga za reči, katere spadajo pod njen delokrog. Dokler še ni bilo pri nas tiste nesrečne prvaške politike, so zmiraj duhovniki spremili romarje, kateri gredo pred Binkošti v Bistrico, do mosta ter se jim je tudi zvonilo. A letos je bilo čisto drugače. Ker jim nihče ni dobro plačal, pa niso hoteli iti. Cela fara se je zgražala nad tem. Zmiraj pravijo „vera je v nevarnosti“, a za vero pa brez dobrega plačila nič ne stori. Govori se tudi, da si je kaplan pri politiki bolezni nakopal. Draga duhovščina, le tak naprej in mi bomo imeli lahko delo, kajti ljudje bodo in pri zadnjem dogodku že so izprevideli, da vam ni za vero, temveč za politiko in denar!

Faran.

Konjice, dne 31. maja 1912. — Neki zagriženi klerikalec je naprednjaka v Konjicah na ulici nahrulil, češ zakaj „Štajerca“ bere in ga

še drugim brati daje. Temu klerikal Kristusov pregovor najprimernejši odgovor reč: „Ti vidiš pezdir v očesu tvojega bližnjega in ne vidiš, da imaš 100 oči na tujem grešniku, na tvojem bližnjem, ki te pezdri.“ — Ako človeštvo poboljšati, moram sam pri sebi imeti 100 oči na tujem grešniku, na tvojem bližnjem, ki te pezdri. Spoznavaj se s svojimi bližnjimi, pogumni, resnico in pravico! Panjski volilci, kateri z svojimi lastnimi gani mislijo, so tega klerikalca pri zavlačinski volitvi iz občine izbacili. Bog to rikalcem pamet! Vsa čast tem vrlim naprednjakom v Tepanjah. Bog Vas živi še mnogo prav zdravih in veselih, in zanesite se na pravico. Bog je večni in prvi naprednjak rikalcev je bil, je in ostane nazadnjak, raz časopisi vred.

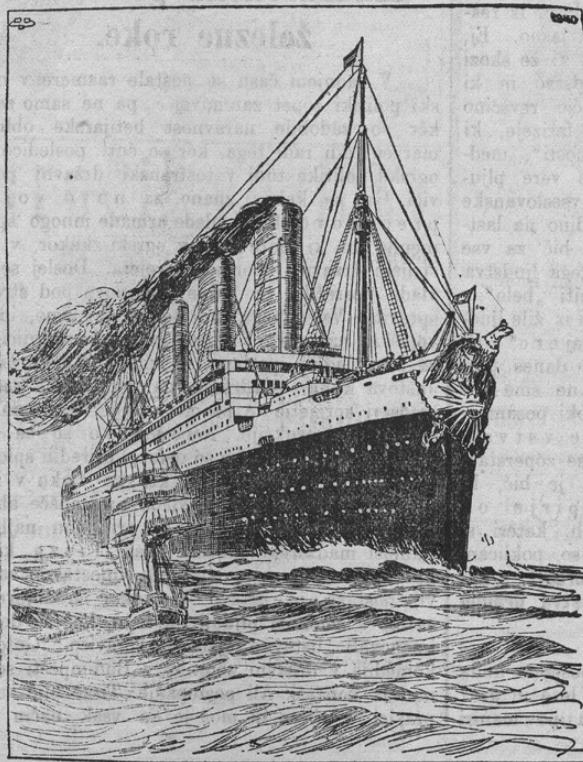
Hrastnik. Ko sem zopet potoval po našem čez Bernico, sem videl neko novo Včasih se je tam reklo „pri Keržanu“ na novo veliko cerkev in farož. Vprašal me je, kako je mašnikov; odgovor je bil, da dušnik sem si: No, Dolanci morajo imeti veliko, ja, da tako kosarno za dva fanta zgrajeno, tem pridem naprej in berem na neki Klopis: „pametni mlin.“ Vraga, to ne more pogledam natanko in berem „umetni mlin“ tem pridem do neke krčme na trati, na drevih okoli, se reče „pri Gorencu.“ Še pridem do lepega posestva okoli, cestni smreke nasajene, lepo za pogledati; vprašal ga je to, in slišim, da od trgovca govorijo. Slišal sem že mnogo o tem, kako trpi za sadjerejo in drugo. Naprej res do mosta (pons Antoni); ta most je po praviti g. vitez Gossleth. Ta gospod, ki 4 leti oči zatisnil, je za nas mnogo storil. Od mesta naprej pelja cesta čez in pridemo do kapele; tam je kamen s nom rajnega viteza Gossletha. Neka poroka je ta kamen poškodovala. To je stavek, ki pač ne ve, koliko je dal pokojni cestu. Bog povrni, kaj je Gossleth za ril! Kar je cesta zgrajena, se ni nobena pravila več naredilo. A treba bode to popraviti, šoter urediti, kanale in jarka itd. Gospodje, ki imajo o tej zadevi od naj se mojih besed spominjajo. Škoda, ako se cesta popolnoma zanemari.

Sv. Trojica v Slov. gor. „Slov. Gos.



**Mirno
lahko spite!**

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvelčkom „Zenska hvala“, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom „Schicht“ znamka „Jelen“, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvelček „Zenska hvala“ in milo „Schicht“ belita perilo kakor solnce.



„Imperator“ der größte Dampfer der Welt.

Največja bal

V kratkem spustijo v morje največjo na svetu, nemško barko „Imperator“ Hamburg-Amerika. Je še večja, nego „Titanic“, ki se je potopila. Dolga je 268 metrov in vsebuje 22.000 ton. Današnja slika prikazuje oblike tega na morju. V spomin bode „Imperator“ soljno morje preplaval „Imperatorju“ bode 1100 mornarjev in 2000 pasnikov. Parnik je neje urejen in varstvenih uredb vzoren. Tako imajo zdaj največji parni

Zahtevaj
povsod
„Štajerca“

in njegovim tukajšnjim pristašem ni povelji, da le občinske volitve niso razpisane. Ni eden dan tu ljubli klerikalček in včasih liberallec noče čakati. Ker predolgo je že od volitev v posojilnico in pozabili so že na tisti udarec. Le malo še potrpite; in ako se ne pomirite, vas zopet kaj takega čaka! Mi Vam iz dobrega svetujemo, pustite našo občinsko volitev, da si nepotrebne jeze in sramote ohranite. Ako pa imate za naše svetovanje gluha ušesa, potem pa le! Mi se nikogar ne bojimo in našo postopanje boče ravno in resnično, ne pa tako, kakor je vaše postopanje pri zadnjih naših občinskih volitvah bilo. Takrat ste na imena naših zaslužnih mož agitali in sami še niste vedeli, kaj da hočete. Izgubili ste se je takrat, da tudi le g. Golloba za upana hočete. Ako letos tudi te misli imate, nam bodemo mi z veseljem vse pote in vso delo ohranili, ker mi tudi drugače nečemo! Ako pa ne tako, pa bodete gotovo toliko odkriti, da nam poveste, kaj da Vi hočete. Saj Vas vendar ne boče sram, Vašega kandidata za župnjski stolec v javnost spraviti! Pa ne vzemite pa takšega, kateri še potem z vami volil ne bo...

Iz Jareninske fare. V naši župniji se godi slabo. Dne 19. februarja so umorjeno truplo nekega dragonca sem pripeljali, da se pokoplje. Kjer je bil sin nekega kmeta, smo si zvolili celi pogreb, zvonjenje in zemljo. Pa nam jareninski župnik ni dovolil: ni hotel zvoniti in ni groba naresti pustil. Tako smo morali mrtvo truplo čez noč zunaj groba pustiti. Ali ima vojaški častnik drugo dušo? Namesto da bi se molilo, se je pripravilo, župnik pa je od daleč gledal. Ali je res plačil prva stvar na svetu? Žal nam je na prejšnjega dekana g. Jos. Fleck, ki so bili res župnik za farmane. Takrat smo radi v cerkev hodili, a zdaj je slabo... Faran.

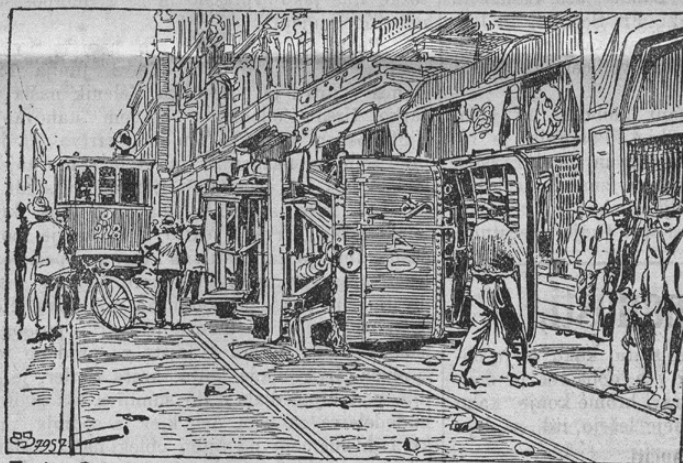
kranjskih sleparjev-klerikalcev. Naj si bo eden ali drugi od porotnikov tega ali onega narodnega in verskega mišljenja, eden od vseh treh zagovornikov mu vendar mora biti pogodu; Kranjec-klerikalec pač hoče biti nedolžen in naj kedo reče kar hoče! Prvi zagovornik se je oglašil dr. Kukovec, vodja liberalnih Slovencev, ki je pral privatnega uradnika Eržena, kateri si je dokazano z goljufijo denarje izposojeval. Pa bil je toliko premeten, da je trdil: to je le storil v denarni zadregi ter obljubil s časom vse povrniti; povrnil je baje res povsod nekaj malega, a vsega pa seveda nikoli mogoče ne bo. Eržen pa tudi v nobeni službi ni dolgo ostal, ker nobenega reda ni imel. Če dr. Kukovec tudi trdi, da je bil Eržen prisiljen z denarjem sleparit, ker je imel le od 50 do 100 kron na mesec plačila, zraven pa ženo in otroke pri zdajnej dragosti za prerediti, tedaj bi smelo več kot polovico družinskih očetov na taki način sleparit in goljufat, kaj bi potem neki denarni zavodi in sodnije začele (?). — Drugi zagovornik je bil dr. Zangger, trd Nemec pa fin zagovornik, a tretji dr. Vrečko pa je menda vse, Slovenec in Nemec, klerikalec in liberallec. Zdaj pa mora iti, če bi tudi sam peklenšček nasprotoval! — Oba sta zagovarjala vse štiri na zatožni klopi zaradi volilnih sleparij Kregarja, Eržena, Kregarjevo ženo in neko Stefo, uslužbeno pri „Slovincu“. Dokazovala sta prvi nemško, drugi slovensko, da to ni bila nobena sleparija in goljufija, ker sta Eržen in Kregar le se svinčnikom v kataster zaznamovala, one dve dami pa ste samo zato vedli in nekaj pomagali. Prav smešno pa je bilo to, ker sta Eržen in Kregar krivdo sleparije z volilnimi listi na eden drugega za-

vračevala v prilog in zmago klerikalcev, v škodo pa liberalcev. Vsi trije zagovorniki so predlagali in prosili gospode porotnike, naj brez vse skrbi vse štiri zatožene oprostijo, in tako se je tudi zgodilo. — Pa ostrogi ostanejo! „Die Sporen bleiben hängen!“ Klerikalni listi pa, kakor „Slovenec“, naj se šopiri kolikor se hoče, ne pomaga nič, stvar je dokazana.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Obrtnike „rešujejo“ zdaj klerikalni in liberalni prvaki. Ker so nemški obrtniki z imponentno svojo organizacijo vstvarili novo zvezo zadrug, spomnili so se prvaki nakrat, da obstoji slovensko ljudstvo ne samo iz advokatov in duhovnikov, marveč tudi iz kmetov in rokodelcev. In ker je teh zadnjih veliko ter se jih zlasti pri volitvi rabi, pričeli so prvaki obrtnike „reševati.“ Ali — das ist die wahre Liebe nicht! Obrtniki niso igračka za politične postopače, ki komandirajo danes po Slovenskem. Obrtniki ne verujejo v resno voljo teh najnovejših prvakiških „rešiteljev“ in jim obračajo vsled tega hrbet. Sicer se je pa tudi že to storilo, kar se pri nas ob vsaki podobni priložnosti zgodi: obrtniški „rešitelji“ so se že stekli in zlasali! Kregarja se, češ da so eni boljši „rešitelji“ nego drugi, da so prvi za obrtnike več storili nego zadnji itd. Liberalci okoli zadnjih ostankov nekdanje „narodne stranke“ kričijo, da so klerikalni voditelji v državni zbornici najodločnejše in brezobzirno proti rokodelcem nastopali. Klerikalci pa zopet dokazujejo, da so narodnjakarji do sedaj lenarili, medtem ko so baje klerikalci obrtnikom zlate gradove — obetali... Tako se ravšajo in v prepiru jim uide marsikatera resnična beseda.

Boji v Budimpešti.



Zuden Schreckenstagen in Budapest: Ein umgestürzter Strassenbahnwagen.

Poročali smo že v zadnji številki o krvavih bojih, ki so se predpretekli četrtek v glavnem mestu Ogrske ob priliki delavskih izgedov za volilno pravico vršili. Vso mesto je pod vtisom teh žalostnih dogodkov. Razburjeno ljudstvo je kar divjalo in ni bilo za pomiriti. Oblast napravlja je velike priprave in poleg policije je moralo več kot 17.000 vojakov red delati. Škoda na razbitih šipah, uničenem premoženju je ogromna. A v bojih je bilo tudi 7 oseb ubitih, več sto pa ranjenih in zaprtih. Delavci so okroglo 300 vagonov cestne železnice vstavili, prevrgli in z njimi po ulicah harikade zgradili, za katerimi so na vojake streljali in kamenje metali. Naša prva slika kaže tak prevržen cestni vagon. Druga slika zopet nam predstavlja poglavitna poslopja glavne

Zahtevajte

pri Vašem trgovcu ne samo „kocke za govejo juho“ nego izrecno

MAGGI JEVE kocke



á 5 h

kajti te so najboljše! samo prave z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

Novice.

Čenjeni čitatelji naj oprostijo, da smo morali mnogo gradiva izpustiti. Prostora nam primanjkuje in vsled praznika je nemogoče, da bi dodali listu prilogo. Izpustili smo celo vrsto dopisov in poročil, nadalje politični pregled, gospodarstvo, članice in poročila o obrtnem shodu v Celju ter o porotniški razpravi proti klerikalnim ljubljanskim volilnim — poštenjakom. Kar boče mogoče, prinesli bodemo v prihodnji številki. Prijatelji, agitirajte za „Štajerca“, da mu zamoremo dati stalno prilogo! Samo od lista zahtevati, je premalo; treba je zanj tudi delati!

Nepričakovana mešanica pred celjsko poroto. Prijatelj nam piše: Kedorkoli je predzadnji teden prišel poslušat k porotni obravnavi zatoženih kranjskih klerikalnih volilnih in denarnih sleparjev, ter zagledal tri razne zagovornike, ni mogel svojim lastnim očesom verjeti in razumeti, kako je to mogoče, in kateri zviti rog je vendar te tri zagovornike skupaj skoval, ki so navrh še cele te tri dni svojo modrost dokazovali. Ta tričica je dovolj kazala potencirano zvižajo

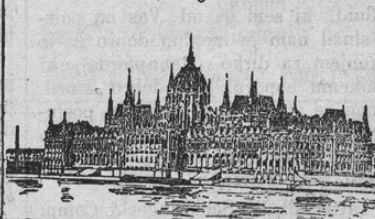
St. Stephanskirche.



Königliche Burg in Ofen.



Parlamentsgebäude.



Zu den Straßenkämpfen in Budapest.

Kossuth-Mausoleum.



ga mesta Ogrske. V levem kotu zgoraj vidimo cerkev sv. Štefana, spodaj pa kraljevo palačo. Na desni strani vidimo zgoraj poslopje državne zbornice, spodaj pa

mauzolej Košuta. Naši čitatelji se bodejo gotovo za te slike zanimali.